

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 769: Đảm Đương Sự Nghiệp Như Lai, Chính Là Minh Chứng Cho Khả Năng Nối Thạnh Dòng Giống Phật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 065)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phàm phu mới phát tâm tu hành, phước báo của họ vượt thắng những vị Bồ Tát tu khổ hạnh trong nhiều kiếp, là vì họ đã phát cái tâm “thiệu long Phật chủng” (nối thạnh dòng giống Phật), tu cái hạnh “thiệu long Phật chủng” vậy. Đảm đương sự nghiệp Như Lai, chính là minh chứng cho việc người ấy có khả năng thiệu long Phật chủng.】

Ý nghĩa của câu này, của một đoạn nhỏ này, là vô cùng sâu rộng. Tuyệt đối không thể lơ là, sơ ý mà đọc lướt qua cho xong, nếu không thì thật quá đáng tiếc. Làm thế, quý vị không những phụ lòng Đức Thế Tôn, mà còn phụ cả hảo ý của Giang cư sĩ.

Những gì Phật chỉ rõ trong bộ kinh này, chính là nhắm đến người mới phát tâm. Ở đoạn văn phía trước đã có bốn lần so sánh công đức. Chúng ta là hạng ‘bạc địa phàm phu’ (phàm phu phước mỏng nghiệp dày), một phẩm phiên nào cũng chưa đoạn được; thế nhưng, nếu quý vị thực sự phát cái tâm này, công đức của quý vị sẽ vượt xa sự tu hành trong nhiều kiếp. Nhiều kiếp ở đây là không biết họ đã tu bao nhiêu kiếp rồi, những vị Bồ Tát tu khổ hạnh như vậy, quý vị đều vượt qua họ.

Quý vị sẽ hỏi, quý vị dựa vào đâu mà vượt qua họ? Những vị Bồ Tát tu hành nhiều kiếp này, vẫn chưa phát tâm gánh vác trọng trách hoằng pháp lợi sinh của Như Lai, họ chưa phát cái tâm này. Quý vị thử nghĩ xem, Bồ Tát tu hành nhiều kiếp mà còn không sánh bằng, thì chút Giới - Định - Tuệ mà chúng ta tu được tính là gì chứ! Vậy làm sao có thể so sánh với người ta được! Qua đó mới biết, phát tâm gánh vác sự nghiệp của Như Lai, công đức thật không thể nghĩ bàn!

Nói cách khác, Phật ở đây ngầm bảo với chúng ta rằng: Nếu quý vị muốn công hạnh của mình vượt qua các vị Bồ Tát tu hành nhiều kiếp, thì có phương pháp nào không? Có, quý vị phát cái tâm này là vượt qua rồi. Có lẽ sẽ có người thắc mắc: *“Tâm này tôi đã phát rồi, nhưng tôi không có trí tuệ, không có năng lực, vậy sự phát tâm này cũng chỉ là nói suông thôi”*. Thế thì quý vị chưa dùng chân tâm để phát nguyện rồi. Nếu quý vị thực sự dùng chân tâm để phát, thì trí tuệ và năng lực đó sẽ rất nhanh chóng đạt được.

Làm sao mà biết được? Mọi người đều biết, trong cửa Phật có một câu ngạn ngữ: *“Cửa Phật rộng mở, chẳng bỏ một ai”*. Thế thì ai mới là người chẳng bỏ sót một chúng sinh nào? Chính là chư Phật Như Lai. Chư Phật Như Lai, quý vị hãy xem ở chỗ này, chỉ cần quý vị vừa phát cái tâm này, *“Như Lai tất tri thị nhân, tất kiến thị nhân”* (Như Lai thấy đều biết người này, thấy đều thấy người này) — mười phương Như Lai đều đã nhìn thấy, đều đã biết đến rồi, chỉ là bản thân chúng ta không hay biết mà thôi.

Cái tâm này của chúng ta vừa phát ra, trong tâm liền phóng ra vô lượng quang minh. Ánh sáng này cùng với ánh sáng của mười phương chư Phật quang quang tương chiếu, ngay lập tức liền nhận được Phật lực gia trì. Chỉ sợ là quý vị không chịu phát tâm, vậy thì đành hết cách. Còn nếu phát tâm, Phật nhất định sẽ gia trì cho quý vị. Điều này cũng giống như trong phẩm Phổ Môn đã nói, đáng dùng thân nào để được độ, chư Phật Như Lai liền hóa hiện thân đó đến để hướng dẫn chúng ta, hỗ trợ chúng ta, giúp thỏa mãn tâm nguyện *“tục Phật huệ mạng, gánh vác gia nghiệp Như Lai”* của chúng ta. Có thể thấy, điều then chốt là quý vị có thực sự phát tâm hay không; nếu không phải thực sự phát tâm thì không được.

Vậy thế nào mới gọi là thực sự phát tâm? Thực ra trong bộ kinh này đã giảng rất rõ ràng, rất thấu triệt rồi: Nhất định phải *“Tín tâm bất nghịch”* (niềm tin kiên cố không trái nghịch), *“Y giáo phụng hành”*, như vậy mới là thực sự phát tâm.

Chúng ta lại đem giáo nghĩa của đoạn này áp dụng vào trong đời sống hàng ngày để bàn luận, thì mọi người sẽ càng dễ thấu hiểu hơn. Quý vị có thực sự hiếu thuận với cha mẹ hay không? Người thực sự phát tâm, chắc chắn sẽ thực sự hiếu thuận với cha mẹ, họ sẽ tận tâm tận lực mà làm; đó mới là thực sự phát tâm. Quý vị cần phải biết, việc tu học Phật pháp là bắt tay vào từ chỗ *“Hiếu thân tôn sư”* (Hiếu thuận mẹ cha, tôn kính sư trưởng). Thực sự phụng sự sư trưởng,

đối với lời răn dạy của sư trưởng, đối với lời chỉ bảo của sư trưởng, không những là niệm niệm không quên, mà còn phải thực sự nỗ lực làm cho bằng được. Từ trong đó, mới thực sự thấy được “*Tín tâm bất nghịch*”, thấy được “*Y giáo phụng hành*”. Có như vậy mới nhận được sự “minh hiển gia trì” của chư Phật Như Lai. “Minh gia” là âm thầm gia hộ — bản thân quý vị chưa phát hiện ra nhưng Phật đang bảo hộ quý vị; “Hiển gia” là sự gia hộ vô cùng rõ rệt.

Thí dụ như bản thân quý vị đã cảm thấy phiền não vơi nhẹ, trí tuệ tăng trưởng. Trước đây đầu óc dường như có chút chậm chạp ngu ngơ, nay lại trở nên thông minh sáng suốt rồi — đây đều là hiện tượng tốt. Trước kia trong lòng phiền muộn, bây giờ tâm lượng rộng mở; trước kia nhìn người nhìn việc đều thấy chướng tai gai mắt, bây giờ nhìn người nhìn việc đều thấy rất hoan hỷ; cảnh giới đang chuyển biến. Đây chính là nhờ được Phật lực gia trì, nghiệp chướng tiêu trừ, trí tuệ và đức năng tăng trưởng. Điều này chứng tỏ người ấy quả thực có năng lực đảm đương sự nghiệp của Như Lai, chính là minh chứng cho việc người ấy có khả năng thiệu long Phật chủng vậy.